

సోదర పేమ నటిస్తూ
అత్యాచారానికి పాల్పడిన
నీచుడికి
ఆమె విధించినశిక్ష?

Xలూ

శ్వేత.
యువకుల కలల్లోకి వచ్చి నిద్రలకి
దూరం చేసే స్వప్నసుందరికి జీవం వచ్చిం
దా అనిపించేట్లు ఉంటుంది.

ఇంతకీ శ్వేతకి పెళ్లి అయింది. పయస్సు
పాతిక పయినే. కానయితే ఆమెలో చల్లారని
యవ్వనానికి గుర్తులా అన్నట్లుగా ఇప్పటికీ
ఆమె బుగ్గలమీద ఒకటి అలా మొటిమలు
వస్తుంటాయి.

శ్వేతలో కల్లాకపటం అనేవి మచ్చుకయి
నా లేవు. తెల్లనివన్నీ పాలు, నల్లనివన్నీ నీళ్లు
అనుకునే స్వభావము.

తొమ్మిదింటికి భర్తని, బాబుని లంచ్ బా
క్సెలతో పంపేసిన తర్వాత ఎన్నో చక్కటి
వ్యాపకాలుంటాయి ఆమెకి. పెళ్లి అయిన
ఏడాదికే రుబ్బురోళ్లలా తయారయ్యే వాళ్లం
దరూ ఆమెని చూసి చాలా నేర్చుకోవాలి!

ఓ రోజు మధ్యాహ్నం పూట కూర్చుని
బాబుకి స్వెట్టర్ అల్లుతుండగా “ఎక్స్ క్యూ
జ్ మి!... నేను మీ ప్రక్కనుండే హోర్స్ లో
కి క్రొత్తగా వచ్చాను. మా ఫ్రీడ్స్ పనిచెయ్య
టం లేదు. ఐస్ క్యూబ్స్ ఉంటే ఇస్తారా”
అంటూ వచ్చి ఆమెని పరిచయం చేసుకున్నా
డు విశ్వనాథ్.

విశ్వనాథ్ కి ముప్పయి ఏళ్లుంటాయి.
పెళ్లి కాకో, అవసరం తీరుతూండటం చేతో
పెళ్లి కాకుండా ఉండిపోయిన బాచిలర్. ఏదో
బ్యాంక్ లో చేస్తాడు.

శ్వేత మామూలుగా క్యూబ్స్ ఇచ్చింది.
తన గురించిన కొన్ని వివరాలు చెప్పి, ఆమె
గురించిన కొన్ని వివరాలు అడిగి తెల్పుకుని
వెళ్లిపోయాడు.

ఆ మున్నాడు సాయంకాలం వచ్చి ఆమె కదిలాడు విశ్వనాథ్. అతను కావాలనే
 భర్తతో కలిసి కాఫీ తాగి నెళ్ళాడు. తరునుగా తమింటికి వస్తున్నాడనే అనుమా
 ఆ తర్వాత ఆదివారం లంచ్ టైమ్ కి నంమే శ్వేతకి కలగలేదు.
 వచ్చి శ్వేత ఆఫీస్ చేస్తే లంచ్ చేసి మరీ మరో పదిహేను రోజులు పోయాక—

“మిమ్మల్ని చూస్తుంటే చచ్చిపోయిన మా కజిన్ సిస్టర్ గుర్తొస్తోందండీ!” అన్నాడు డ్రమాటిక్, సినిమాటిక్ గా!

చాలా చాలా చీప్ ట్రిక్ అది. ఓ తండ్రికి పుట్టినవాడు, వంట్లో చీమూ, నెత్తురు ఉన్నవాడెవడూ అంతటి అసహ్యమైన ఆలోచన చెయ్యలేడు. సిస్టర్ అంటూ చనువు తీసుకోవచ్చన్నది విశ్వనాథ్ దుర్బుద్ధి.

ముందే చెప్పుకున్నట్లు శ్వేత మనస్సులో కరెస్ట్ ఆలోచనలు లేవు.

అతను నిజమే చెపుతున్నాడనుకుంది.

తను కూడా ప్రేమగా ‘బ్రదర్’ అంటూ అతన్ని పిలవసాగింది.

ఆ అలుసు చూసి విశ్వనాథ్ మరింత రెచ్చాడు.

ఆశువుగా తనకీ, చనిపోయిన తన సిస్టర్ కి ఉన్న ‘అనుబంధం’ గురించి చిలవల పలవలుగా, కథలు కథలుగా చెప్పాడు. శ్వేత అవన్నీ నమ్మేసింది. మహానుభావుడు చలం గారన్నట్లు ‘అబద్ధీకులయితేగానీ అబద్ధాల్ని గుర్తించలేరు!’

ఓ టైమన్నది లేకుండా వచ్చి ఆమెని బోరు కొట్టించసాగాడు. అప్పుడప్పుడు శ్వేతకి కొద్దిగా విసుగేసేది అతని ప్రవర్తనతో. అది గమనించిన వెంటనే వెళ్లి వాపోయేవాడు. అదీకాక మాట్లాడటంలో అతనికి మంచి నేర్చుంది. చక్కని టైమింగ్ తో, మంచి సెన్సాఫ్ హ్యూమర్ తో, చురుకైన ట్వీస్ట్ తో కబుర్లాడతాడు. శ్వేత అతని మాటల్లో పడి టైమే మరిచిపోయి ఆనందించేది.

విశ్వనాథ్ పొందే ఆనందం మరో

విధంగా ఉంది.

ఇంట్లో చాలా మంది ఆడవాళ్లలాగ బ్రా వేసుకునే అలవాటు లేదు శ్వేతకి. పయిట చాలున పొందికగా, పొగరుగా, పొంగుతున్నట్లుండే వక్షో సంపదని, మడత అన్నది ఎరగకుండా పసుపు పచ్చగా మెరిసే పల్కటి నడుముని, అప్పుడప్పుడు కనపడి కనపడకుండా ముచ్చటైన బొడ్డుని, మంచి షేపులో ఉండే పిరుదుల కదలికల్ని... చూస్తూ... చూస్తూ.. ఆనందపడుతున్నాడు విశ్వనాథ్ .

అలా రెండు నెలలు గడిచాయి.

విశ్వనాథ్ ఎంతో కాలంగా ఎదురు చూస్తున్న అవకాశం రానే వచ్చింది.

శ్వేత భర్త వారం రోజులపాటు కాన్ఫరెన్స్ కి న్యూఢిల్లీ వెళ్లాడు.

ఇలాంటి సమయాల కోసం విశ్వనాథ్ లాంటివాళ్ల దగ్గర కొన్ని రెడీమేడ్ ప్లాన్లు ఉంటాయి. ఆడవాళ్లల్లో జాలి పాలు, సానుభూతి శాతం ఎక్కువని అతనికి అనుభవపూర్వకంగా తెలుసు. అంతే. ఓ దగుల్బాజీ ప్లాను అమలులో పెట్టేశాడు. ఓ ఉల్లిపాయని చంకలో పెట్టుకుని మండుటెం డలో ముసుగుతన్ని పడుకున్నాడు. సాయం కాలానికి వళ్లు ముట్టుకుంటే కాలిపోయేలా తయారయింది.

చాలా రోజులపట్టి రోజూవచ్చి కబుర్లు చెప్పే విశ్వనాథ్ ఆ రోజు రాకపోయేసరికి ఆశ్చర్యపోయి తనే అతని ఫోర్సన్ లోకి వెళ్లింది శ్వేత. చూసేసరికి ఏముంది, వళ్లు పేలిపో తోంది. నటనలో మరింత జీవించేశాడు. మగతగా మూలిగేశాడు. చిన్నగా దగ్గేశాడు. ముక్కు చీదేశాడు. డాక్టర్ రొద్దని విరక్తిగా

మాట్లెడేశాడు.

పాపం, శ్వేత అదంతా నిజమని నమ్మేసింది.

బలవంతంగా అతని చేత మొహం కడిగించింది. పాలు తాగించింది. మెడికల్ షాప్ కెళ్లి కాప్ స్యూల్స్, బ్రెడ్ తెచ్చింది. ఫ్రూట్స్ తినిపించింది.

విశ్వనాథ్ కి ఏనుగెక్కినంత సంబరంగా ఉంది.

స్వర్గ ఆనందం అది.

చూస్తూ ఆనంద పడటం కన్నా మరింత కిక్ ఇచ్చే ఆనందం అది. పొరపాటున తగిలినట్లు శ్వేతని తాకి తాకి ఆనందించసాగాడు. అతను పళ్లరసం తాగలేక పోతుంటే శ్వేత ఆప్యాయంగా అతనిని తన వళ్లొకి తీసుకుని ప్రేమగా త్రాగించింది. ఆమెలో అతనిపట్ల నిజమైన సోదరప్రేమ, అభిమానం ఉంది. దానిని అలుసుగా తీసుకున్నాడు. ఆ సమయంలో తాకరాని చోట్లని యధేచ్ఛగా తాకాడు. శ్వేత దానినసలు

గమనించనేలేదు.

రెండు రోజులకి జ్వరం తగ్గిందన్నాడు.

కానీ అప్పటికే అతని పరిస్థితి కల్లు తాగిన కోతికి ముల్లు గుచ్చుకున్న చందాన తయారయింది. శ్వేత అపురూపమయిన అత్యద్భుత సౌందర్యం అతనిలో మొదట్లోనే కోరిక పుట్టిస్తే, చూపులానందం స్టేజిలో అది జ్వరించే మోహమై, ఇప్పుడు స్వర్గ సుఖంతో కామోద్భృతము విజృంభించి... పిచ్చి పట్టినట్లుగా ఉంది. ఆమెని అనుభవించకుండా జీవించడం వేస్తన్న కంక్లూజన్ కి వచ్చేశాడు. కానీ, శ్వేత ప్రవర్తనే అతనికి కొద్దిగా అనుమానంగా ఉంది. ఆమెకి ఆ ధ్యాస ఉన్నట్లే ఉండదు. కానీ చనువుగా చొరవ తీసుకుంటున్నా కూడా వారించకపోవడం ఓ విధమైన ఉత్సాహాన్ని ఇస్తోంది.

ఏమయితే అది అయిందని తెగించి -

తనకి పథ్యం పెట్టడానికి వచ్చిన శ్వేతని చూసి- ఆపుకోలేక- అకస్మాత్తుగా ఆమె మీద పడ్డాడు.

గడ్డి జాతి వెదురు

“వెదురు ఆసియా దేశపు ఉష్ణ ప్రదేశాలలో నిటారుగా పెరిగే గడ్డి జాతికి చెందినది. ఇందులో 500 రకాలున్నాయి. ఇది రమారమి 36 మీటర్లు ఎత్తుగాను 0.3 మీటర్ల లావుగానూ పెరుగుతుంది. కర్నూలు జిల్లా నల్లమలై అడవులలో ఇవి విస్తారంగా పెరుగుతాయి. 1735-38 నాటికి వెదురు వాడకం అన్ని చోట్లా బాగా పెరిగింది. ఈ వెదురు గింజలు కొన్ని గోధుమలును పోలి ఉంటాయి.

— శ్రీ శారద

పాలు లాగి తల్లి రొమ్మునే గుద్దే ఇలాంటి కుక్కుల కొడుకులు ఈ పుణ్యభూమిలో కోకొల్లలుగా పుచ్చిపోయారని, పాపం, శ్వేతకి తెలియదు!

పాలు పోసిన పామే కాలు వేస్తుంటే మొదట్లో కలిగేది బాధ. ఆ తర్వాత ఆశ్చర్యం. ఆ తర్వాత కోపం. ఆ భావాలన్నీ ఆమెని ఒక్కసారిగా ముప్పిరిగొన్నాయి. కొద్ది క్షణాల పాలు మెదడు మొద్దుబారిపోయి, ఆలోచనా జ్ఞానం లేక షాక్ తగిలిన దానిలా అలా ఉండిపోయింది!

ఆ కొద్ది క్షణాలలోనే విశ్వనాథ్ విజృంభించాడు. ఆబగా, ఆత్రంగా ఆమె పెదాలని ఎంగిలి చేశాడు. చేతుల్తో బ్లవుజ్ పైనుంచే రొమ్ముల్ని వత్తాడు. చేతుల్తో వళ్లంతా తమకంగా తడిమేస్తున్నాడు. ఇన్ని చేస్తున్నా శ్వేతలో ప్రతిఘటన ఏ మాత్రం లేకపోవడం చూసి మరింత ఊపు, ఉషారు తెచ్చుకున్నాడు.

కొద్ది క్షణాలకే శ్వేత ఈ లోకంలోకి వచ్చింది.

అప్పటికే ఆమె చీరని పైకి జరుపుతూ తొడల్ని పిసుకుతున్నాడు.

శ్వేత తొందరపడలేదు. ఆ పశువులోని మృగత్వం ఉచ్చస్థాయికి చేరుకుని ఉందని, అప్పుడు తను ప్రతిఘటించినా లాభం ఉండదని గ్రహించింది. ప్రతిఘటనలో మరింత ప్రేమిపోతాడు. శారీరకంగా తన కన్నా బలశాలి. అనవసరంగా కుస్తీ స్థాయికి తీసుకెళ్లడం తెలివైన పనికాదు.

మరి ఏం చెయ్యాలి!

ఆమెలో ఆలోచనలు... ఫ్లాష్ లా, మెరు

పులా చురుక్కుమనే చిన్న మొలకలాంటి ప్లాన్...

వంటి మీద పేడ పురుగుల్లా కదులుతున్న అతని చేతుల చేష్టల అసహ్యన్ని ల్లోపల్లోపల అదిమిపట్టి చిన్నగా నవ్వింది.

ఆమె నవ్వుడం చూసేసరికి విశ్వనాథ్ ఎక్కడికో వెళ్లిపోయాడు.

గ్రీన్ సిగ్నల్ ఇచ్చేసిందనుకున్నాడు. చీరని పూర్తిగా ఊడదీసాడు.

“ఏమిటి ఆత్రం! ఓ పద్దతి, పాదూ లేకుండా....”

అంటూ మళ్ళీ నవ్వింది శ్వేత. విశ్వనాథ్ వివశుడైపోయాడు. కవ్వించేలా... రెచ్చగొట్టేలా నవ్వుతూ శ్వేత తనచేతిని అతని ఫాంటుమీద వేసి జిప్ ని లాగింది.

విశ్వనాథ్ నరాలు జిప్పుమన్నాయి. అనుభవజ్ఞురాలైన స్త్రీ తనంతట తానుగా చొరవచేస్తే స్వర్గం అంచుల్ని చూసి రావచ్చని అతనికి అనుభవపూర్వకంగా తెలుసు. మైమరచి పోయాడు.

శ్వేత నవ్వుతోంది. కళ్లలో, పెదాలలో నవ్వుతూ... తనలోని బలాన్ని అంతటినీ చేతిలోకి— ఇంకా స్పష్టంగా చెప్పాలంటే చేతి వేళ్లలోకి తెచ్చుకుంటూ... మనస్సంతా తన ప్లాన్ మీదే కేంద్రీకరించి...

విశ్వనాథ్ స్వర్గానికి కొన్ని మెట్ల దూరంలో ఉన్నాడు. ఆమె చేతుల్లో... తన... చక్కగా పట్టుకుని.. దారి చూపుతుందనుకుని మత్తులో కళ్లు మూసుకున్నాడు!

మరుక్షణమే— అతని గుండెల్లో బయల్దేరిన ఆర్తనాదం ల్లోపల్లోపలే పీక తెగ్గోసుకుని — ప్రాణ నరం అందులో ఉంటే దాన్ని

పట్టి బలంగా లాగినట్లు— పిచ్చి బాధతో
విరుచుకుపడి మంచం మీద లుంగచుట్టుకు
పోతున్నాడు.

అతని బాధ, ఆక్రోశం, నొప్పి అన్నీ
అతని మొహంలో ప్రతిబింబిస్తూంటే శ్వేత
కూల్ గా, కాప్టాగా నవ్వింది.
నవ్వుచూ అంది.

“సిస్టర్ అంటూ ఇలాంటి ఎక్స్ప్లూ
వేషాలేసిన నీకు ఇదే తగిన శిక్ష. చాలా!
ఇంకోసారి పట్టుకుని తిప్పానంటే చస్తావురా,
బాస్టర్! బీ కేర్ ఫుల్!”

విసవిసా నడుచుకుంటూ వెళ్తున్న శ్వేత
వంక అంత బాధలోనూ ఆశ్చర్యంగా చూ
స్తూ ఉండిపోయాడు ఆ సగటుగాడు. *

డిజైన్: చి.బస్వరాజు(బోధన్)